

алнитѣ нѣща. Тѣ седятъ въ малки придобивки, които внасятъ нѣщо нозо въ живота ви: Тази вечерь, за-примѣрь, имахте много хубави условия да пѣете. Врѣмето отвѣнь е хубаво. невидимиятъ свѣтъ е добръ разположенъ, и вие можете да пѣете добръ. Ако нѣкои отъ васъ не може да пѣе, това показва, че той не е разположенъ. Казвате: защо трѣбва да пѣемъ? — Ще докарате двойника въ гърлото си и ще при-добиеете вдѣхновение. И тогава, като пѣете, като го-ворите, гласътъ ви ще бѣде мекъ, бдагороденъ, нѣ-ма да е рѣзъкъ. Всички ученици, въ една школа трѣбва да иматъ мекъ, приятенъ гласъ.

Нѣкои казватъ, че упражнението „Сутринь ве-черь“ е въ народенъ мотивъ. Дѣ е народниятъ мо-тивъ? Всички български пѣсни въ далечното минало сж били религиозни мотиви, но сега сж изопачени. Изопачени сж, понеже българитѣ сж снели тия пѣсни отъ невидимия свѣтъ, само за постигане извѣстни вре-менни цели на земята. вслѣдствие на което пѣнието е изгубило своя първоначаленъ смисълъ. Българитѣ най-първо сж били високо-духовни. Тѣ пѣятъ, играятъ докато сж млади, докато се оженятъ. Послѣ пѣятъ, само когато се напиятъ. Трѣзви ли сж, казватъ: азъ не пѣя. Казвамъ: азъ мога да накарамъ всѣки едно-го отъ васъ да пѣе. Какъ? — Ще обѣщая 10,000